

имъ заповѣдь, збѣхъ Павла и заведохъ
32 го прѣвъ ноцъ въ Антипатридъ. И на у-
тринъ-тѣ оставихъ конницы-тѣ да идѣтъ
съ него, и ся върнѣхъ въ крѣпость-тѣ.
33 А тѣ като влѣзохъ въ Кесаріѣ, и врѣ-
чихъ писмо-то на управителя, прѣдста-
34 вихъ му и Павла. А управитель-тѣ като
прочете *писмо-то*, и пошѣта отъ коижъ е
область, и разбра че е ^фотъ Киликіѣ,
35 ^аЩе тя слушамъ, рече, кога дойдѣтъ и
обвинители-тѣ ти. И повелѣ да го вардятъ
въ преторіѣ-тѣ Иродовъ.

ГЛАВА 24.

1 И подирь ^апять дни слѣзе ^бпервосвя-
щенникъ-тѣ Ананія съ съ старѣйшины-тѣ
и съ нѣкого си Тертилла ритора, които
прѣдставихъ прѣдъ управителя жалбъ
2 противъ Павла. И като го повыкахъ, на-
чиъ Тертиллъ да ^{го} обвинява, и казува-
ше: Понеже ся поминуваме въ голѣмо
3 спокойствіе, чрѣзь тебе, честитый Фелик-
се, и понеже чрѣзь твое-то промышленіе
бывають благоустройства на тойи *нашъ* на-
родъ, съе всяко благодареніе, всегда и
4 всякъдѣ признателни сме *ти*. Но да тя
не отегчавамъ повече, молихъ тя да ни по-
слушашъ вкратцѣ споредъ твоѣ-тѣ снис-
5 ходителности. Понеже ^снамѣрихъ тогози
человѣка че е заразитель, и подига мя-
тежъ между всячки-тѣ по вселеннѣхъ
6 Іудеи, още е и главатаръ на ересь-тѣ
Назорейскъ; ^гКойто ся нае и храмъ-тѣ
да освѣрни; когото и улвихмы и ^дпо
нашій-тѣ си законъ поискхмы да го сж-
7 димъ. Но тысячникъ-тѣ Лисія ^едойде, и
съ голѣмо насилство ^{го} истергнъ изъ
8 рждѣ-тѣ ни, И ^жповелѣ на обвинители-тѣ
му да дойдѣтъ прѣдъ тебе; отъ когото
и ты като испыташъ ще можешъ да у-
9 знаешъ за всичко това, за което го ний
обвиняваме. И Іудеи-тѣ подтвърдихъ
и казувахъ, че това е така.
10 Тогазъ Павелъ, като му квивъ упра-
витель-тѣ да говори, отвѣща: Понеже ты
знаѣшъ че отъ много години си сждія на
тойи народъ, по на радѣ срдце ще го-
11 ворѣшъ за свое-то оправданіе. Защото мо-
жешъ да ся научишь, че нѣма повече отъ
дванадесетъ дни отъ какъ възлѣзохъ азъ
12 ^ана поклоненіе въ Іерусалимъ. ^иИ нито
сж мя въ храмъ-тѣ намирали да ся раз-
говарямъ съ нѣкого, или да размѣрявамъ
народъ-тѣ, нито въ съборища-та, нито въ
13 градъ-тѣ. Нито могѣтъ да докажѣтъ това

14 за което мя обвиняватъ сега. А това ти
исповѣдувамъ, че ^испоредъ ученіе-то, кое-
то *тѣ* наричатъ ересь, така служъ на
отеческій-тѣ *нашъ* ^аБогъ, като вѣрувамъ
всичко што е писано ^ввъ законъ-тѣ и
15 пророцы-тѣ; И имамъ и ^анадеждъ на
Бога, коїхъто и тѣ сами прѣиматъ, ^аче ще
бѣде вскрѣсеніе на мѣртвы-тѣ, на пра-
16 ведны и неправедны. ^аНа това азъ ся ста-
раѣхъ да имамъ всякога непорочнѣ съвѣтъ
и прѣдъ Бога и прѣдъ челоуѣцы-тѣ. И
17 слѣдъ много години ^адойдохъ да сторѣхъ
милостыни на народъ-тѣ си и приношенія.
18 ^аА между това Іудеи нѣкои си отъ Азіѣхъ,
намѣрихъ мя очинѣвъ съ храмъ-тѣ, не
19 съ много народъ, нито съ мѣлвж. ^аКойто
ако имахъ нѣщо върхъ мене трѣбваше
да ся прѣдставятъ прѣдъ тебе, и да *мѣ*
20 обвинятъ. Или тѣ сами да режѣтъ, ако
сж намѣрили въ мене нѣкоїхъ неправдъ,
когато прѣдстанѣхъ прѣдъ съборъ-тѣ;
21 Освѣнъ *ако е* за единый-тѣ тоїзи гласъ,
що извикахъ като стоюехъ между тѣхъ:
Че поради ученіе-то тѣ за вскрѣсеніе-то на
мѣртвы-тѣ мя сждите вы днесъ.
22 Това като чу Феликсъ, отложи *сждѣж-*
тѣ имъ, понеже знаеше по точно за това
ученіе, и рече: Кога слѣзе тысячникъ-тѣ
^гЛисія, ще испытамъ на здравѣ за *распрѣж-*
23 *тѣ* ви. И повелѣ стотнику да вардятъ
Павла, и да има спокойствіе, и ^дда не въ-
спиратъ никого отъ познаницы-тѣ му да
му послужатъ или да дохождѣтъ при него.
24 Слѣдъ нѣколко дни дойде Феликсъ съ съ
женъ си Друзиллѣхъ, която бѣше Іуде-
янка, и прати та повыка Павла, и слуша
отъ него за вѣрж-тѣ въ Христа *Исуса*.
25 И когато говорѣше той за правдѣ и за
въздѣржаніе и за бѣдѣщій-тѣ сждѣ, Фе-
ликсъ улашенъ отговори: Сега си иди,
и кога имамъ врѣме ще тя повыкамъ
26 пакъ. А при това надѣше ся че ^аще му
ся дадѣтъ отъ Павла пары за да го пуспе:
за това и по честечко го выкаше та при-
казуваше съ него. Но слѣдъ навѣршаніе-то
на двѣ години, Феликса наслѣдова Порцій
27 Фестъ; а Феликсъ понеже ^инѣдѣше да у-
годи на Іудеи-тѣ, остави Павла въ оковы.

ГЛАВА 25.

1 Фестъ прочее като дойде въ область-
тѣ, слѣдъ три дни възлѣзе отъ Кесаріѣ
2 въ Іерусалимъ. ^иИ первосвященникъ-тѣ и
голтѣици-тѣ Іудейскы, прѣдставихъ прѣдъ
него жалбъ върхъ Павла, и моляхъ му

ф Гл. 21; 39.

з Гл. 24; 1, 10, 25; 16.

и Мат. 27; 27.

—

а Гл. 21; 27.

б Гл. 23; 2, 25; 2.

в Лук. 23; 2. Гл. 6; 13, 16;
20, 17; 6, 21; 28, 1 Пет. 2;

12, 15.

г Гл. 21; 28.

д Іоан. 18; 31.

е Гл. 21; 33.

ж Ст. 23; 30.

з Ст. 17. Гл. 21; 26.

и Гл. 25; 8, 28; 17.

й Гл. 9; 2. Вѣжъ Амос. 8; 14.

к 2 Тим. 1; 3.

л Гл. 26; 22, 28; 23.

м Гл. 25; 6, 26; 6, 7, 28; 20.

н Дан. 12; 2. Іоан. 5; 28, 29.

о Гл. 23; 1.

п Гл. 14; 29, 30, 20, 16. Рим.

15; 25, 2 Кор. 8; 4. Гал.
2; 10.

р Гл. 21; 26, 27, 26; 21.

с Гл. 23; 30, 25; 16.

т Гл. 23; 6, 28; 20.

у Ст. 7.

ф Гл. 27; 3, 28; 16.

з Исх. 23; 8.

и Исх. 23; 2. Гл. 12; 3, 25;
9, 14.

—

а Гл. 24; 1. Ст. 15.